

храни сѣсз хлѣбз, — това споманѣваніе на христови-тѣ знацы въ старый-а заѣтѣз води ны кзмз страдаііе-то на самага Христа-

Но свърхз сички-тѣ книги на старый-а заѣтѣз хранѣтз дѣшѣ-тѣ евангеліа-та въ тѣзи голѣмы дене; сѣкій денз на утреннѣ и вечернѣ слѣшамы дѣла-та христовы, кои-то е правилз въ тѣзи дене: въ понедѣльникз — какз е реклз, та е изсѣхнала смокина-та за това, защото не ражда-ла и какко е пророкѣвалз за свѣршеніе-то на свѣтѣз-а; а по това църква-та ны наѣмава и пѣе: „братіа, като са боимз отз клетѣѣ-тѣ, кои-то е постигнала смокинѣ-тѣ, та е изсѣхнала за това, защото-то не имала плодз, да принесемз плодз достоинз за поканіе христѣ, кой-то ни дава голѣмѣ милость.“

И въ вторникз отз евангелски-тѣ притчи за петъ-тѣхз мѣдры и петъ-тѣхз лѣды дѣви, кои-то не запалиха светилници-тѣ си да излѣзѣтз на сретеніе христѣ, и за таланты-тѣ, кои-то е господарз-а, като трѣгвалз, далз на слѣги-тѣ си, изведени сѣ прекрасни стихири.

„Дойдете, вѣрни, да послѣжимз господѣ усердно, защото раздава богатство на слѣги-тѣ си; сѣкій нека умножи сѣбѣ талантз-а на благодать-та: единз нека внесе мѣдростз като плодз на добри-тѣ си дѣла; другій нека свѣршава слѣжеѣ-тѣ на просвѣтленіе-то; вѣрный-а нека казва оноуѣ, кой-то незнае тайны-тѣ, и богатый-а нека раздава на сиромаси-тѣ: тѣй ще умножимз оноуа, кое-то